

הקומישינר נ. אבי רוזנבלום, שחקן # 4, רמת השרון האמריס

החלטה מיום 9 באוגוסט 2016

א. רקע

1. בתאריך 27 במרץ 2016 הגיש הקומישינר של ליגת התאקל פוטבול בישראל ("הליגה") לבית הדין למשמעת של הליגה תלונה ("התלונה") נגד שחקן # 4 אבי רוזנבלום ("השחקן"), מקבוצת רמת השרון האמריס ("הקבוצה").
2. עניינה של התלונה הינו הרחקתו של השחקן ממשחק בין הקבוצה לקבוצת מזכרת בתיה סילברבקס שנערך ב-17 במרץ 2016 ("המשחק"), וזאת לאחר שנשרקו לחובתו שתי עבירות של התנהגות בלתי ספורטיבית. בנוסף, מואשם השחקן בהעלבת שופט המשחק.
3. עם קבלת התלונה בבית הדין נקצב פרק זמן לתגובת השחקן. השחקן לא הגיש לבית הדין כתב תשובה.
4. בתאריך 3 באפריל 2016, טרם התכנס בית הדין למשמעת של הליגה לדון בתלונה, הגיש הקומישינר של הליגה לבית הדין תלונה נוספת נגד השחקן ("התלונה הנוספת"), וזאת (א) בגין הפרת תנאי עונש שהוטל על השחקן בהתאם לפסיקת בית הדין בתיק ת 160301/01 מיום 6 במרץ 2016, ו-(ב) בגין העלבת הקומישינר של הליגה.
5. בפתח הדיון בעניינו של השחקן החליט הרכב בית הדין לדון בתלונות יחדיו, והחלטת בית הדין מתייחסת לשתייהן.

ב. סמכותו של בית הדין

6. ביום 9 באוגוסט 2015 אימצה האסיפה הכללית של עמותת התאקל פוטבול בישראל ("העמותה") את תקנון הליגה העדכני ("התקנון"), אשר כולל את תקנון המשמעת של הליגה המצורף לתקנון כנספח א' ("תקנון המשמעת").
7. הוראות התקנון חלות על כל שחקן, מאמן, איש צוות, ובעל תפקיד הלוקח חלק בפעילות הליגה, והכל בהתאם למפורט בתקנון. בהתאם להוראות התקנון הוקם בית דין למשמעת וזאת, בין היתר, במקומה של ועדת המשמעת של העמותה.
8. ביום 28 באוקטובר 2015 מינה הוועד המנהל של העמותה נשיא לבית הדין למשמעת שהוקם מתוקף התקנון. על-יסוד האמור, ובהתאם לסעיף 3 לתקנון המשמעת, קיים בית הדין בירור בהרכב של שלושה דיינים, והכריע בתלונות דן.

ג. בירור התלונה

9. יסודה של התלונה בהרחקתו של השחקן מהמשחק, וזאת לאחר שנוקפו לחובתו במהלך המשחק שתי עבירות שעניינן התנהגות בלתי ספורטיבית, כדלהלן: העבירה הראשונה – עבירת התרסה (Taunting) ("העבירה הראשונה"); העבירה השנייה – קריאת גנאי כלפי שחקן יריב ("העבירה השנייה").
10. בית הדין חזר והבהיר זה מכבר כי הרחקה ממשחק הינה לכשעצמה עבירת משמעת – כהגדרתה בתקנון הליגה – אשר בהתאם להוראות התקנון גוררת באופן אוטומטי דיון בבית הדין המשמעותי (ראה פרק ב', 6.11.1 לתקנון, וסעיף 13.3.9 לנספח א' של תקנון הליגה).
11. בנוסף לאמור לעיל, מואשם השחקן בהעלבת שופט המשחק בקריאת כינוי גנאי לעברו והטלת דופי במקצועיותו.
12. השחקן לא הגיש לבית הדין כתב תשובה, ובכך נתן את הסכמתו לכך שבית הדין יפסוק בעניינו כאילו הודה באשמה המיוחסת לו, וללא כל טיעונים מקלים (ת 151116/01 הקומישינר נ. הריסון שיימס, מאמן מזכרת בתיה סילברבקס - עניין הריסון שיימס).
13. לפיכך, בהתאם לראיות שבחן בית הדין, לרבות כתב התלונה, דו"ח השיפוט, ובהיעדר כתב תשובה מטעם השחקן, קובע בית הדין כי מעשיו של השחקן במשחק היוו הפרה של הוראות תקנון הליגה שנוכרו לעיל כמפורט בכתב התלונה.

ד. בירור התלונה הנוספת

14. יסודה של התלונה הנוספת הינה הפרה של השחקן את תנאי העונש שהוטל עליו בהחלטת בית הדין בתיק ת 160301/01 מיום 6 במרץ 2016, ובנוסף בגין העלבת הקומישינר של הליגה.
15. ברקע התלונה הנוספת יצוין כי בהחלטתו בתיק ת 160301/01 מיום 6 במרץ 2016, הטיל בית הדין על השחקן עונש על תנאי לפיו יורחק באופן אוטומטי למשחק אחד ככל שבמהלך עונת 2015-16 תוגש כנגד השחקן תלונה נוספת לבית הדין שעניינה התנהגות בלתי ספורטיבית. עונש זה הופעל כדין על-ידי הקומישינר בהודעה שהוגשה לשחקן ביום 30 במרץ 2016 ("ההודעה").
16. בהתאם למפורט בכתב התלונה הנוספת, השחקן הפר את תנאי העונש בכך ששהה באזור הקבוצה במהלך משחקה נגד קבוצת חיפה אנדרדוגס שנערך ביום 1 באפריל 2016 ("משחק הפלייאוף"), וזאת בניגוד לאיסור על השהיה כאמור שנכתב מפורשות בהודעה ("תנאי עונש ההרחקה").
17. בתגובה לתלונה הנוספת השחקן לא הגיש לבית הדין כתב תשובה, ושתיקתו כאמור מהווה הסכמתו לכך שבית הדין יפסוק בעניינו כאילו הודה באשמה המיוחסת לו, וללא כל טיעונים מקלים (ראה עניין הריסון שיימס).
18. לפיכך, בהתאם לראיות שבחן בית הדין, לרבות כתב התלונה ולשון ההודעה, ובהיעדר כתב תשובה מטעם השחקן, קובע בית הדין כי מעשיו של השחקן במשחק היוו הפרה של הוראות תקנון הליגה שנוכרו לעיל כמפורט בכתב התלונה הנוספת.

ה. העונש

19. משנמצא השחקן אשם במיוחס לו פונה בית הדין לדון ולפסוק בעניין העונש, ולשם כך לקח בית הדין בחשבון את עברו המשמעותי של השחקן, חומרת המיוחס לו, ומכלול הראיות שהוצגו בפני בית הדין בקשר עם התלונה, התלונה הנוספת, והשחקן.
20. לעניין עברו המשמעותי של השחקן, הרי שבמהלך חודשי מרץ ואפריל 2016 הובא עניינו בפני בית הדין במסגרת שלוש תלונות שונות. יצויין בהזדמנות זאת כי בתגובה לראשונה מבין התלונות הללו בחר השחקן לפנות לבית הדין בשפה בוטה שאינה מכבדת את מוסדות הליגה, ואילו בתגובה לשתי התלונות האחרות בחר השחקן שלא להגיב כלל. לגופו של עניין, השחקן נמצא אשם בתלונה הראשונה, לאחר מכן גרם להפעלת העונש על תנאי שהוטל עליו, ואף הגדיל והפר את האיסור שחל עליו בעקבות הפעלת העונש האמור. כאמור לעיל, השחקן נמצא אשם גם בשתי התלונות האחרות.
21. לעניין חומרת המעשים, הרי שבענף ספורט המשלב מגע פיזי בין שחקנים ומשמעת נוקשה, שמירה על כבוד השחקן, לרבות שחקן יריב, שופט, וכל בעל תפקיד בליגה, חייבת להיות נר לרגלי כל מי שטובת הליגה לנגד עיניו. התנהגות השחקן המאופיינת ברצף עבירות בלתי ספורטיביות, התחצפות והעלבת שופטים ובעלי תפקיד, והתנהגות פוגענית כלפי הסובבים אותו הינה ההיפך המוחלט משמירה על טובת הליגה, וחובה על בית הדין להוקיעה.
22. עוד נציין כי מכלול הראיות שהוגשו לבית הדין בהקשר להתנהגות השחקן כללו רשמים שהוגשו לבית הדין מטעם צופים שנכחו במשחק הפלייאוף, לרבות נשיא ה-AFI, ועיון בהם לא הותיר ספק בקרב הרכב בית הדין כי השחקן בז לליגה ולמוסדותיה והוא מהווה איום של ממש על הנאת הצופים הפוקדים את המשחקים בהם נכח השחקן.
23. לפיכך, מחליט הרכב בית הדין כי:
- (א) **היות והשחקן נמצא אשם זאת הפעם השניה במהלך עונה אחת בהפרת תקנון הליגה בכך שהורחק ממשחק כאמור לעיל, עונשו יהא הרחקה בפועל מכל פעילות הקשורה בליגה למשך 4 (ארבעה) משחקים;**
- (ב) **בנוסף, השחקן נמצא אשם בהעלבת שופט, ובגין עבירה זו השחקן מורחק בפועל מכל פעילות הקשורה בליגה למשך 2 (שני) משחקים נוספים;**
- (ג) **בנוסף, השחקן נמצא אשם בהפרת תנאי עונש הרחקה, ובגין עבירה זו השחקן מורחק בפועל מכל פעילות הקשורה בליגה למשך 4 (ארבעה) משחקים נוספים;**
- (ד) **בנוסף השחקן נמצא אשם בהעלבת הקומישינר של הליגה, ובגין עבירה זו השחקן מורחק בפועל מכל פעילות הקשורה בליגה למשך 3 (שלושה) משחקים נוספים.**
- (ה) **לסיכום, ולמען הסר ספק, בהתאם לעונשיו המצטברים של השחקן כמפורט לעיל, השחקן מורחק בזאת מכל פעילות הקשורה בליגה למשך עונת 2016-2017 (לרבות טורניר ההכנה, משחקי קדם עונה, משחקי העונה הסדירה, ומשחקי הפלייאוף). יודגש – ההרחקה כאמור פירושה, בין היתר, כי אסור לשחקן לשהות בשטח ה-Playing Enclosure (כהגדרתו בספר החוקים של הליגה) של הקבוצה שתסכים לקבלו לשורותיה, בין אם לבש מדי משחק מלאים ובין אם לאו; הפרת איסור זה תהווה הפרת משמעת של השחקן ושל הקבוצה בה יהיה רשום השחקן, ושניהם, ביחד ולחוד, יועמדו לדין משמעותי.**

(ו) בנוסף לעונש ההרחקה בפועל כאמור לעיל, היות ומדובר בשחקן שהתנהגותו במגרש ומחוצה לו מעידה על קושי מסוים בקבלת מרות מוסדות הליגה, לרבות בית הדין, הקומישינר, ושופטי המשחק, הרי שככל שבמהלך עונת 2017-18 יקח השחקן חלק בפעילות הליגה ותוגש לבית הדין תלונה כנגדו שעניינה התנהגות בלתי ספורטיבית מכל סוג שהוא, יהא השחקן צפוי לעונש של הרחקה אוטומטית משישה משחקים לפחות, והחלת העונש בפועל לא תהא מוגבלת לעונת 2017-18. יובהר כי החלת עונש על תנאי זה לא יגרע מסמכות בית הדין להטיל על השחקן עונש נוסף לפי שיקול דעתו.

(ז) הקומישינר יהא אחראי לביצוע הענישה.

24. החלטה זו תפורסם במלואה בפני כל גורמי הליגה.

ניתן היום, 9 באוגוסט, 2016.

דורון אברהם
חבר הרכב בית הדין

צבי מאיר לוינגר
חבר הרכב בית הדין

מיכאל בבלי
נשיא בית הדין